

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Osker, Rutsker, Hasle, Ro
og Klemensker.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 404A

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 15. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1935

Forretning er Forretning.

Efter det engelske.

—0—

„De maa jo være sindsyg, unge Mand“, sagde Gwenolyn Whites Fader til Harry Warrick, „hvis De tror, at jeg vil give min Datter til Dem, selv om De og hun, som De fortæller mig, elsker hinanden nok saa meget. Jeg har tjent mine Millioner ved min egen Kløgt, og jeg ønsker ikke at se min Datter gift med en ung Mand, som ikke vil være i Stand til at tjene saa meget som en halv Dollar — hvis han var nødt til det. — Det, at Deres Far har omtrent lige saa mange Millioner som jeg selv, og at disse engang vil blive Deres, forandrer ikke en Tøddel — det, der for mig er det afgørende med Hensyn til mit Afslag er dette, at De ikke har saa meget Forstand i Deres Hjerne, at De kan tjene nok til at forsørge Dem selv og end mindre en Kone. — Men nu maa De undskyldte mig, jeg skal rejse til Chicago om tyve Minutter, og har endnu en Del at gøre. Farvel!“

Harry Warrick var absolut rasende, da han forlod Direktør Whites Kontor. „Din gamle hovmodige Satan“, tænkte han ved sig selv, „du siger, at jeg ikke har Forstand nok til at tjene til mit eget Udkomme — men vent bare, saa skal vi se Løjer.“

Fra Kontoret kørte han direkte hen til Whites Palæ paa femte Avenue for at træffe Frk. White.

Hun sad fordybet i en Bog i Biblioteksværelset, da Harry blev vist ind til hende.

„Har du talt med Fader?“ spurgte hun ivrigt, og rakte ham begge sine Hænder, som han kyssede

„Ja, jeg har“, svarede han, „og han svarede saadan noget som, at han hellere vilde se dig gift med en Polarbjørn end med mig, fordi han anser mig for saa imbecil at det ikke vil være mig muligt at tjene nok Penge til, at du og jeg kan leve deraf.“

„Men sødeste Harry“, afbrød Gwendolyn ham, „hvad skal vi dog med flere Penge end dem vi har. Jeg har jo hele min Mødrene Arv, og du faar, jeg ved ikke, hvor mange tusinde Dollars om Maanedens af din Fader — vi kan udmærket klare os, uden du behøver at tjene noget ekstra.“

„Ja, det kan vi — men det bliver der altsaa ikke Tale om. Nu skal jeg vise din Fader, hvad jeg duer til. Og det skal forresten glæde mig at jeg paa samme Tid faar Lejlighed til at vise min egen Fader, at jeg forstaar at tjene Penge, for skønt han aldrig har bebrejdet mig det, saa har jeg en Anelse om, at han maaske har de samme Tanker om mig, som din Fader bærer mig med. Men et maa du love mig, Gwen, at du vil staa paa min Side, hvad der

saa end sker, og hvilke forunderlige Ting, du saa end faar at se. Hvis jeg har det Løfte fra dig — saa skal det altsammen nok gaa.“

„Ja, det lover jeg dig, Harry“, sagde Gwendolyn, idet hendes lille pikante Ansigt fik et Anstrøg af Alvor, som det kun sjældent havde, men som til Gengæld klædte det fortryllende.

„Saa fastsætter vi med det samme vores Bryllupsdag til paa Onsdag Klokken to om Eftermiddagen, hvis det vil passe dig?“ spurgte Harry.

„Ja, det passer mig udmærket, svarede Gwendolyn, nu atter bare Solskin og Smil.“

I de næstfølgende Dage saa Gwen ikke meget til Harry, som sagde, at han havde „susende travlt“, hvilket ogsaa var fuldstændig sandt.

Han fløj omkring i Byen i sin lille elektriske Vogn; han sendte milelange Telegrammer af Sted, og han var her og der og ailevegne.

Til sidst lejede han ovenikøbet et Kontorlokale inde i Byen, og havde ti Kontordamer, der alle havde travlt med deres Skrivemaskiner Dagen igennem.

Tirsdag Aften spurgte Gwendolyn: „Hvor skal vi vies i Morgen, Harry?“

„I Udstillingsbygningen nede paa Madison Avenue“, svarede han til hendes store Forbavselse.

„Og hvorfor ikke i en rigtig Kirke om jeg maa spørge?“

„Fordi dette her passer bedre med den Plan jeg har“, svarede Harry, „og du har jo lovet mig at rette dig efter mig i et og alt angaaende vores Bryllup — saa du maa ikke tage noget af det jeg arrangerer, fortrydeligt op — vel min Skat?“

„Nej, selvfølgelig tager jeg intet fortrydeligt op“, sagde Gwen, „og jeg skal nok være i Udstillingsbygningen Klokken 2 præcis i Morgen.“

Næste Dag Klokken et stod Harry foran Indgangen til den store „Madisons Udstillingsbygning“ og saa sig veltilfreds omkring. I hans Lomme laa mindst ti tusinde Dollars i Kontanter foruden en Checkbog til et Beløb af fyrretyve tusinde Dollars — alt Penge, som han havde tjent i den forløbne Uge.

Men hvorledes?

Paa den letteste Maade af Verden. Fra den første Auto i den lange Række af Autoer, der kørte op foran Udstillingsbygningen, vejede et blodrødt Banner med en forgyldt Indskrift, som fortalte de tusinde Tilskuere, at alle de Automobiles, der blev benyttet ved White-Warrick Brylluppet, var fra Fedink Automobil Kompagni.

Gamle Herr Fedink stod selv sammen med Juniorchefen, tæt ved Indgangen til den store indhegnede Plads, der omgav Udstillingsbygningens Terræn og saa

med straalende Øjne paa alle sine Vogne, og glædede sig ved Tanken om den enestaende Reklame, som dette vilde være for ham, medens Harry samtidig glædede sig over de femtusinde Dollars, som Fendik havde givet ham for at faa Tilladelse til paa denne Maade at reklamere sine Vogne.

Den næste Bil var dekoreret baade indvendig og udvendig med pragtfulde Blomster, og fra et hvidt Banner forkyndtes det med lueforyldte Bogstaver, at Blomsterne til White-Warrick Brylluppet stammede fra Blomsterhandler Adamovsky: „Bryllupper en Specialitet, Begravelser udføres med Delikatesse“.

Harry havde forlangt to Tusinde Dollars af Herr Adamovsky for Tilladelsen af Reklamen.

Selve Udstillingsbygningen var blevet midlertidig indrettet som en Kirke af en stor Møbelsnedker, hvis Avertissement med højroede Bogstaver saas oppe over Orglet. Der var lavet baade en interrimistisk Prædikestol, et Alter, Rækker af Kirkestole, og alt andet til en Kirke hørende.

Paa Ryggen af hver Stol læste man, at Ackers Sikkerheds Barbermaskiner er de bedste, og fra selve Prædikestolen hang lange Vimpler, der fortalte, at Michels Gummiringe holder længst.

De vældige Piller, der bar det kuplede Loft var overklisset med brogede Plakater, der meddelte allehaande ny og brogede Sandheder angaaende Laksko, henkøgte Muslinger og elektriske Lamper og saa videre og saa videre.

Og naar man saa ret tilvejs, opdagede man et Avertissement, der var 30 Meter langt, og som fortalte, at Tæpperne ved White-Warrick Brylluppet var udlaant af „Orientalisk Tæppelager“: „alt i Tæppefaget haves paa Lager, hvad ikke haves, forskrives pr. Flyver.“

En Universitetskammerat af Harry, en ung Præst fra Boston, havde lovet at forrette Vielsen, som skulde finde Sted præcis Kl. 2 — akkurat en halv Time, før Toget fra Chicago, hvormed Gwendolyns Fader ventedes, kom til Byen Han vilde saaledes kunne komme Tids nok til at se Brudeparret forlade „Madison-Udstillingsbygningen“, men alt for sent til at forhindre Vielsen.

Da Harry Klokken to Minutter over to — han havde udtrykkelig anmodet Gwen om at være præcis — saa sin unge Brud komme op langs den imponerende Række af improviserede „Kirkestole“, syntes han, hun var yndigere end nogen sinde. Hendes Brudekjole var af snehvidt Atlas, som faldt i rige, dybe Folder ned om hendes slanke Ungpigeskikkelse Et Øjeblik slog det ham, at han kunde sikkert have tjent et ekstra tusind Dollars, hvis han havde givet Tilladelse til, at der bagved den

skønne Brud havde gaaet en Mand med et Banner, paa hvilket der havde staaet: „Brudens Kjole leveret af Bonk & Binger“, men han var alligevel tilfreds over, at det ikke var faldet ham ind førend nu — for et Sted maatte der jo være en Grænse — og det Sted var egentlig ganske passende Brudekjolen!

Da Harry den foregaaende Aften havde talt med Gwen om Brylluppet, havde han sagt: „Hør Gwen der er en Ting — en gammel Skik i Warrickfamilien, som jeg endelig ikke maa glemme at sige dig, og det er dette, at naar en Warrick har Bryllup, maa Bruden højtidelig love ikke at se sig om i Kirken, eller hvor hun nu ellers bliver viet, indtil hun er Fru Warrick, og den gamle Skik haaber jeg, at du vil være saa sød at rette dig efter?“

„Ja, selvfølgelig, kæreste Harry, jeg skal gøre alt, hvad du beder mig om“, svarede Gwen, og Følgen var, at da hun paa sin Bryllupsdag traadte ind i den store Udstillingshal, holdt hun sine Øjne lydig fæstet paa Spidsen af sine smaa Sølvsko, fra det Øjeblik, hun kom indenfor Døren og indtil Præsten havde erklæret dem for „rette Ægtefolk“ at være.

„Madison-Udstillingsbygning“ kan rumme mellem syv og otte Tusinde Mennesker, og den var fyldt til sidste Plads ved White-Warrick Brylluppet.

Da Vielsen var endt, og det nygifte Par gik sammen ned fra Alteret, saa Gwendolyn Warrick sig for første Gang rundt i den store Hal.

„Men, kæreste Harry, hvad betyder dog alt dette?“ spurgte hun forbauset.

„Det skal jeg sige dig, min Ven“, sagde den unge Ægtemand i en stolt Tone, „det betyder, at jeg har tjent over halvtredsindstyve Tusinde Dollars i den sidste Uge, saa du ser, vores Bryllupsrejse til Europa er en given Sag.“

Ved Foden af den svære Marmortrappel, der fører op til Udstillingshallen, stod Gwendolyns vrede Fader.

„Det glæder mig at se Dem“, skyndte Harry sig at sige, „vi er lige blevet gift, og rejser i Morgen til Europa med „Rutanic“, men først maa jeg bede Dem om to Tusinde Dollars, som De skylder mig for en Reklame.“

„Maa jeg være fri for Deres Uforskammetheder“, rasede Direktør White, højroed i Hovedet af Vrede.

„Det er ingen Uforskammethed, kære Svigerpapa“, smilede Harry, „hvis De vil kigge op til Toppen af Udstillingsbygningens Taarn, vil De se, at der vejer en Vimpel, hvorpaa der med Kæmpebogstaver staar, at „Whites vidunderlige Vaskepulver volder Vellyst ved Vasken“, og den Reklame er mindst sine to tusinde Dollars værd, især

da jeg refuserede fem Tusinde Dollars, som Uttenberg vilde have givet mig, hvis jeg paa denne Maade vilde have reklameret for hans „uovertræffelige, udmærkede Uldvaskesæbe“, men jeg syntes, at Svigerpapa skulde have første Chance.“

Direktør White saa endnu et Øjeblik ud som Lyn og Torden, men da han saa følte Gwens lille bløde Haand paa sin Arm og saa ind i hendes lykkestraalende Øjne, tog han det kloge Parti at række sin Svigersøn Haanden og med et bredt Smil sige: „Ja, min Dreng, saa er der jo intet andet at gøre for mig end at krybe til Korset — og jeg indrømmer gerne, at jeg sikkert i Fremtiden bliver ikke saa lidt stolt af at have et saa stort Forretningstalent i Familien, som du aabenbart er.“

Hvorfor smiler et lille Barn?

Det er et Spørgsmaal, som stærkt interesserer unge Forældre.

Moderen er næsten altid den, som opdager, at Ungen smiler — og hendes Omgivelser vil næsten aldrig tro paa det første Smil. De fortæller hende, at det, hun troede var et Smil, sikkert bare var et Udtryk for Mavekneb, og der er ikke noget, der kan fornærme hende blodigere.

Paa en Kongres af kvindelige videnskabelige Forskere i England underkastede en Professor Valentine i Følge Demokr. forleden Barnesmilet en psykologisk Undersøgelse.

— Det første Smil, sagde denne Professor bl. a., kan med lidt Held iagttages, naar Barnet er 10 Dage gammelt, men nogen Aarsag til dette Glædesudbrud kan ikke paa-vises. Senere begynder Barnet at le, naar det kan se Mad, og Latteren bliver inderligere, naar Møden sættes foran det. Tre Maanedes gammelt smiler det, naar man selv smiler til det, i en Alder af fire Maanedes ler det, naar det bliver overrasket eller forskrækket, og i en Alder af et halvt Aar fremkalder Gentagelsen af bestemte Bevægelser (Tit-tit-Legen) begejstrede Latterudbrud.

Naar Barnet er eet Aar, saa morer det sig over alt nyt og usædvanligt, som naar Faderen tager en Papirhat paa Hovedet og lignende.

Men efter denne Liste slutter Professoren saa sin Skala med den nedslaaende Oplysning, at i 15 Maanedes Alderen begynder Barnet at more sig, naar det gaar andre galt. Ak ja, saa er Ungen ved at blive stor. I Begyndelsen har Forældrene frydet sig over dets Smil, men herefter ler Barnet af dem og alle andre. Fy dog! Og den nævnte Professor opfordrer Forældrene til at bremse denne Grinen af andre Menneskers Uheld og Skavanker; thi man er meget bange for Latteren som Vaaben i Samfundet.

Børnelatteren er altsaa ikke altid lige uskyldig. Naar det er os, den 1¹/₄aarige Baby ler af, saa er det jo ikke saa morsomt.

Østersøbadet „Bornholm“

holdt i Torsdags den ordinære Generalforsamling paa Hotel „Allinge“, hvor Formanden, Købm. Bech, lod velkommen.

Hotelejer Colberg valgtes til Dirigent.

Beretning.

Formanden betegnede det forløbne Aar som godt. Der havde været større Indtægter, men de 10,000 Kr. naaede vi ikke ganske, da der ikke kom saa mange Gæster, som vi havde haabet. — Tyskerne kunde jo ikke faa Lov til at rejse hertil, i alle Tilfælde ikke saa mange, som gerne vilde, og da Tyskerne gerne kommer i August Maaned, saa blev denne ikke saa god, som ventet. Iøvrigt havde vi ikke saa smukt Vejr i Sæsonen som sidste Aar. Trods dette er der en Fremgang i Indtægterne paa nogle faa Hundrede Kroner. Af Kurkort har vi solgt for ca. 70 Kr. mere end sidste Aar, af Badebiller 1300 mere; det havde selvfølgelig været bedre, hvis det havde været Kurkort, men det ustadige Vejr har sikkert været Skyld i, at mange nøjedes med at købe Badebiller i Stedet for Kurkort.

Det største Arbejde ved Badestranden i Aar er udført paa Promenaden, hvor der er sat en Stenmur, saa Promenaden er blevet bredere, og der er pyntet op med Beplantning og Græs-rabatter samt anskaffet nogle nye Bænke.

For at kunne fuldføre Muren i hele sin Længde, var det nødvendigt at anlægge en ny Vej til Afhentning af Sand; denne Vej er anlagt nord for Badehusene. Turisterne stiller nu større Fordringer til et Badested, og vi maa gøre vort Bedste for at stille vore Gæster tilfreds. Det har været os en Glæde i Sommerens Løb at høre anerkendende Ord om det, der er udført. Østersøbadets Regnskaber gennem Aarene viser ogsaa, at jo mere der gøres for vore Turister, desto lettere kommer Kurtaksterne ind; men det er absolut nødvendigt først at gøre Arbejdet, saa det kan ses, hvad Pengene bruges til.

Sidst, vi var til Generalforsamling, var dets Formand og Kasserer dømt for ulovlig at have hjulpet Østersøbadets Gæster med at komme ud og køre i Biler Øen rundt. Vi blev ved Retten her dømt hver 40 Kr. i Bøde eller 5 Dages Hæfte; det var ikke rare Udsigter, og da vi ikke mente at have gjort noget ulovligt, appelleredes Dommen til Landsretten og Højesteret. Begge Steder blev vi frikendt.

Det siges, at det er Banerne, som har anmeldt Østersøbadet for ulovlig Bilkørsel; dette beklager jeg i højeste Grad, et Samarbejde vilde være bedre. Turistforeningen og Østersøbadet gør et stort Arbejde for at skaffe Gæster til vor Ø, uden dette Arbejde vilde sikkert alle Trafikindtægter forringes ganske betydeligt. Selv om vi blev frikendt, kostede Sagen alligevel Østersøbadet 663 Kr., et Beløb som vi kunde have haft god Brug for til andre Ting.

Det sidste, som skete, er desværre at Muren ved Promenaden er blevet betydeligt beskadiget, da der ved den sidste Storm er skyllet en Mængde Jord og et stort Stykke Mur ned. Denne Ødelæggelse var vi nødt til at udbedre omgaaende, Muren er nu ved at blive sat op igen, og i Stedet for Grus og Jord, bliver der nu sat en meget svær Sten-

mur, som forhaabentlig holder. Denne sidste Udgift sætter os selvfølgelig en Del tilbage, men jeg haaber vi snart maa faa Midler til at fortsætte Arbejdet for Østersøbadet, hvilket vil kunne fremskynde naar alle Værter er os behjælpelige med at sælge Kurkort, og vi alle holder sammen om vort Østersøbad.

Hotelejer Bidstrup havde ved sidste Generalforsamling lovet at sælge Kurkort for 2000 Kr., det havde han ikke naaet, da Kortene var blevet for sent udleveret. Der maa arbejdes ihærdigt med at sælge Kurkort. Østersøbadets Bilkørsel havde han taget Afstand fra, det havde været meget billigere at tage Bøden.

Formanden og Kassereren fandt det uretfærdigt, hvis det forlangtes, at de skulde betale Udgifterne.

Hotelejer Colberg udtalte, at det var beskæmmende at Friheden blev saa stærkt beskaaret. Jernbanerne gjorde et godt Arbejde, men de kunde ikke ordne alt. Turisterne vilde se sig om og ikke altid følge den givne Rute. Østersøbadet har her vist, at det vil gøre et Arbejde i denne Retning. Sagen havde gavnet Turistvæsenet over hele Danmark, idet Dommen viser at det, der er lavet, ikke er noget galt.

Boghdl. Sørensen: Vor Opgave er ikke alene at trække Turister herover, men ogsaa at betjene dem ordentligt. De skal ud og se dem om og vil ikke nøjes med at køre ad den slagne Landevej. Nu havde Østersøbadet Lov til at arrangere Ture.

Ing. Andersen mente at Østersøbadet ikke skulde være med til at drive Bilkørsel. Hotellerne arrangerede Ture for deres Gæster, som disse var godt tilfreds med. Der var vist ingen, som tænkte paa at lade Formanden og Kassereren afholde Udgifterne. — Beretningen godkendtes.

Derefter oplæste Kassereren **Regnskabet,**

som viste en Omsætning paa 9887 Kr. 08 Øre, heraf udgjorde Salg af Kurkort 7872 Kr., Badebiller 992 Kr., Tennisbanen 327 Kr., Tilskud 300 Kr. og andre Indtægter 223 Kr.

Blandt Udgifter andrager Lønninger 2261,70, Varer 218,76, Vedligeholdelser 3338,42, Reklame 1630,45, Repræsentation 119,34, Lejagtgifter 280,00, Sagførersalær 663,30, andre Udgifter 241,56, Afskrivninger 845 Kr., Driftsunderskud 173,82.

Regnskabet godkendtes uden Diskussion, de afgaaede Bestyrelsesmedlemmer og Revisorer genvalgtes.

Derefter bad Hotelejer Colberg Bestyrelsen om at sætte følgende fire Punkter paa det kommende Aars Program:

1. Turistbureauet i Sandvig overtages af Østersøbadet, da det vil betyde en stor Fordel for Turisttrafik og Logianvisning.

2. Skilte til Vejledning kan faas gratis hos Bornholms Turistforening. Henstiller til Østersøbadet i Forening med Nordbornholms Turistforening at lade Skilte opstille, efter nærmere Overvejelse paa Hammeren, Slotslyngen, Finnedalen, Vang, Johns Kapel og Ringedalen. Udgifterne ved Opsætning kan deles mellem Foreningerne.

3. Nye Stenbrudsvirksomheder paabegyndes mange Steder. Desværre synes en Del af disse fortrinsvis at anvende naturskønne Klippepartier, som der ved ødelægges. Øen vil paa den Maade om faa Aar ligne en Sten-

orken. Turistlivet stagnerer og den store Reklame for Bornholm som Turistland bliver værdiløs, Indtægterne vil forringes, og Moderniseringen af Hotellerne opføre, en Fattigmands Tilværelse, uden Fortjeneste til Handlende og Haandværkere, og de nuværende Trafikmidler (Automobiler, Jernbane, Damp- og Motorskibe) maa realiseres, da de kun kan opretholdes med den nuværende Turisttrafik. Gør derfor Regering, Amsraad og Naturfredningsnævnet opmærksom paa disse Forhold. Stenbrydning kan jo henlægges til de nuværende store Stenindustrier.

4. Turistvaluta maa vi have til det kommende Tyskebesøg i Maanederne Juni, Juli, August og September. Der forhandles for Tiden om en Ordning, som skal træffes inden Aarets Udgang. Derfor maa Bestyrelsen henvende sig til Udenrigsministeriet og til Nationaldirektør Bramsnæs. Gennem De forenede danske Motorejere har jeg faaet oplyst, at der for Tiden kører 120,000 Automobiler paa danske Gader og Veje; disse har faaet for ringe Fornøjelse sidste Aar, hvorfor det er nødvendigt at anskaffe 18000 nye Vogne. Ved Indkøb af 7000 nye Biler i Tyskland vil der blive frigjort ca. 10 Millioner Rm. som Turistvaluta til Danmark, og vore Hoteller vil herved faa en god Eftersæson.

Ing. Andersen anbefalede Hr. Colbergs Forslag. Det er rigtigt, at alle disse smaa Værker ødelægger Naturen, og det værste er, at der ikke kan tjenes tilstrækkeligt til Føden i disse smaa Virksomheder. Hammerens Granitværk søger nu, f. Eks. ved Plantning paa tidligere benyttede Arealer, at slette de mest skæmmende Spor.

H. P. Jacobsen hævdede, at der flere Gange havde været opsat Skilte, men disse var af unge Mennesker benyttet som Skydeskive og efterhaanden blevet ødelagt.

Boghandler Sørensen mente det nærmest var en Opgave for Nordbornholms Turistforening.

Kbm. Planck oplyste, at han som Formand for Nordbornholms Turistforening ogsaa havde faaet en Henstilling herom fra Bornh. Turistforening, og kunde tænke sig at Foreningen tog Opgaven op.

Da der viste sig stærk Stemning for at Østersøbadet overtog Turistbureauet, vedtoges dette samt at Selskabet indmeldte sig i Bornh. Turistforening. Endvidere foresloges det at sælge Selskabets Restbeholdning af Aktier i Østersøbadet (350 Kr.) samt at næste Generalforsamling afholdtes paa Hotel Hammershus.

Efter Generalforsamlingen samledes Deltagerne med Damer i Salen, hvor Værten serverede Suppe, Dyrery og Is. Alle Pladser blev hurtigt besat, og en Række Talere havde Ordet, ligesom der blev sunget nogle Sange, som modtoges med Bifald.

Bedste Akaria Petroleumsm-

Ovne, stor Størrelse. KULKASSER, KULØSER, KØKKENLAMPER, GLAS og Væger sælges i

Nordlandets Handelshus

Besøg Zoologisk Have!

Olsker Husflidsforening

afholder Generalforsamling Mandag den 18. November Kl. 7.30 i Olsker Forsamlingshus.

Bestyrelsen.

Kontingent-Restancer

til **Allinge-Sandvig Syge- og Begravelses-kasse** bedes snarest indbetalt, hvis den nydende Medlemsret skal bevares.

Bestyrelsen.

Olsker Husmandsforening

afholder

ANDESPIL

i Forsamlingshuset Lørdag d. 16. ds. Kl. 20. Der bortspilles 8 Ænder og 2 Gæs samt en Lagkage. Sidstnævnte gratis.

Bestyrelsen.

Festligt Møde

paa Menighedshjemmet Søndag d. 17. November Kl. 7.30.

Korsang og Musik.

A le indbydes.

Sangforeningen.

Send Deres Film til Kopiering og Forstørrelse hos Fotograf **Alfr. Kjeller**

Allinge — Fineste Udførelse Besørges portofrit overalt

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag. **Dina Sørensens Victualiehandel**

De nye 3 Taarns Gummistøvler

er nu hjemkommen og faas hos **Carl Larsen, Vestergade, Allinge.**

Sortepølse

sælges fra **Torsdag Middag Chr. Jørgensen, Allinge.**

Nyt Islandsk

Lammekød

og ekstragode

Kogearter

er hjemkommet og sælges til meget rimelige Priser.

P. C. Holm

Varm Blodpølse

faas i Dag, **Fredag. Grete Lundgren.** Lindeplads.

Varm Blodpølse

faas Torsdag Middag **Kaj Jensens Slagterforretn., Allinge**

En Serie Postkort med kendte Motiver fra Østersøens Perle og nedennævnte Vers uddeltes ved Østersøbadets Middag den 7. November.

Snart er det bleven en hævdvunden Skik her i vort Østersøbad, efter Debatten og Vrøvlet — vi fik os et Glas Vin og lidt Mad. Sidder vi først ved det dækkede Bord, holdes der Taler i velvalgte Ord, og til Musikkens bedaarende Klang lyder en munter Sang: „Østersøens Perle er et Paradis, og en god Bornholmer synger glad sin egen Pris. Rejs kun ud i Verden over Land og Sø, der er dog skønnest paa vor egen Ø.“

En af de gæveste Mænd, som vi har her i vort Østersøbad, det Fredrik Bidstrup vist er, jeg anta'r han er en durkdreven Rad. Penge til Badet han skovler hvert Aar, Tusinde Kroner i Kurtakst han faar ind af Turisterne, som hos ham bor, — de synger højt i Kor: „Østersøens Perle, Sandvig Strandhotel, danske, tyske, svenske føler her sig særlig vel, og de spiser, drikker, daser Dagen lang, hver Aften stepper de til denne Sang.“

Øverst for Bordet ses Formanden, Bech, han har skam Ordet i Magt; er, naar det gælder at handle, ej væk, Købmand han er jo som sagt. Omsætning mener han, det skal der til, si'r til Kassereren lunt med et Smil: „Giv til Turistsagen tre Hundred' Krus, Pengene skal skam bru's! Og i „Østersøen“ Aktier vi ta'r, Selskabet skal støttes, vi af det stor Fordel har, med „Borgholm“ Turister over salten Sø som Badegæster sejler til vor Ø.“

Andersen ogsaa har Bud efter Mønt, thi Promenaden er dyr! Næppe har Arbejdet han paabegyndt, straks laver „Rasmus“ Paastyr. Og nu forleden, da Stormen var slem, Bølgerne væltede fraadende frem, tog Promenade, Rabatter og Hæk, — nynnede han stadig væk: „Østersøens Perle, Sandvig Badestrand, skal du ud og svømme i det fæle, kolde Vand, bliv dog hel're hjemme, du jo godt det har, hvor kan du nænne at ta' bort fra Far!“

Sørensen sidder paa Laaget, men ak, Pengene ruller afsted, „Otaksamt Arbet!“ — han sjelden faar Tak for, hvad han stræbte og sled. Ned til Kiosken da gerne han gaar, den gav ham „Skejser“ i saa mange Aar; — nu til en gammel Harmonikas Klang: lyder hans Klagesang: „Østersøens Perle var mit Paradis, hvis vort Byraad ikke satte al Ting op i Pris. Fire Hundred' Kroners Leje de nu ta'r — om nogle Aar er jeg vistnok klædt bar!“

Saa vil de ogsaa ved Allinge ha' nede ved Næs dem et Bad. Jørgensen ivrigt i Selen sig la', henne hos Ida de sad. Længe hans Planer de drøfted' skal ha', særlig hvor de ku' ta' Pengene fra? — Christian samlede fem Hundred' ind og sang med frejdigt Sind: „Østersøens Perle, Badestrand ved Næs; kan vi faa den færdig, saa er jeg skam godt tilfreds. Intet Sted i Verden findes saadan Strand, som her ved Næsset med det klare Vand!“

Lad os da ønske vort Østersøbad stadig maa vokse sig stort. Fremtiden er jo et uskrevet Blad, men hvad vil evned' er gjort. Lad os da muntert til Bageret ta', Styrelsen Tak og et Leve skal ha'! Spil saa en lystig og kvik Melodi: — den, som vil alle kan li: „Østersøens Perle er et Paradis, og en god Bornholmer synger glad sin egen Pris. Rejs kun ud i Verden, over Land og Sø, der er dog skønnest paa vor egen Ø.“